მე იმისი მეშინია, რაც ჩემ შემდეგ თქვენთვის ამქვეყნიური სიკეთეები და მის სამშვენისები გაიხსნება

აბუ საიდ ალ-ხუდრის (ალლაჰი იყოს კმაყოფილი) გადმოცემის თანახმად, მან თქვა: ერთ დღეს ალლაჰის მოციქული (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მინბარზე დაჯდა, ჩვენ კი მის გარშემო დავჯექით. მან თქვა: «მე იმისი მეშინია, რაც ჩემ შემდეგ თქვენთვის ამქვეყნიური სიკეთეები და მის სამშვენისები გაიხსნება» მაშინ ერთმა კაცმა ჰკითხა: "ო, ალლაჰის შუამავალო! ნუთუ სიკეთე შეიძლება ბოროტებას მოიტანდეს?" მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დუმილი შეინარჩუნა. იქ მყოფებმა კაცს უთხრეს: "რა მოგივიდა? მოციქულს ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას ესაუბრები და ის არ გპასუხობს?“ ჩვენ დავინახეთ, რომ მასზე გამოცხადება მოდიოდა. შემდეგ მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ოფლი მოიწმინდა და თქვა: «სად არის ის, ვინც მკითხა?» თითქოს ის კმაყოფილი ჩანდა მისი შეკითხვით. შემდეგ თქვა: «სიკეთე არ მოიტანს ბოროტებას, გაზაფხულის მცენარეები ზოგჯერ კლავს ან ავადმყოფობას იწვევს, გარდა იმ საქონლისა, რომელიც ჭამს ზომიერად. ის იმდენს ჭამს, სანამ მისი მუცელი არ აივსება, შემდეგ მზისკენ მიიწევს, გამოყოფს ექსკრემენტებსა და შარდს და კვლავ ძოვს, ამ ქვეყნის ქონება კი მწვანე და ტკბილია, რამდენად კარგი მეგობარია მუსლიმისთვის, თუ იგი მისგან გასცემს მშიერებს, ობლებსა და მოგზაურებს, მაგრამ ვინც მას არასწორად აიღებს, ის ჰგავს იმას, ვინც ჭამს და არასდროს ძღება. ეს ქონება მის წინააღმდეგ მოწმე იქნება განკითხვის დღეს».

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

ერთ დღეს ალლაჰის მოციქული (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მინბარზე დაჯდა და თავის საჰაბებს მიმართა: რომ ყველაზე მეტად რისიც მეშინია და განვიცდი თქვენთვის ჩემს შემდეგ, არის ის, რაც თქვენთვის ამქვეყნის სიკეთეები გაიხსნება – მიწიერი დოვლათი, ამქვეყნიური მშვენიერება, მისი მორთულობა და სილამაზე, ის სხვადასხვა სახის ნივთები, სამოსი, მოსავალი და სხვა რამ, რითაც ადამიანები მისი სილამაზით ამაყობენ, მიუხედავად იმისა, რომ ეს ყველაფერი ხანმოკლეა. მაშინ ერთმა კაცმა თქვა: ამქვეყნის მშვენიერება ალლაჰის წყალობა, ნუთუ ეს წყალობა შეიძლება გადაიქცეს წყევლად და სასჯელად?! ხალხმა უსაყვედურეს შეკითხვის დამსმელს, რადგან დაინახეს, რომ მოციქული (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დადუმდა და იფიქრეს, რომ ეს მას განარისხებდა. საბოლოოდ გაირკვა, რომ ალლაჰის მოციქულზე (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გამოცხადება გარდმოვიდა, შემდეგ მან შუბლიდან ოფლი მოიწმინდა და თქვა: სად არის შეკითხვის დამსმელი? კაცმა უპასუხა: მე ვარ. ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას), ალლაჰს მადლობა შესწირა, განადიდა ის და შემდეგ თქვა: ნამდვილი სიკეთე მხოლოდ სიკეთეს მოიტანს. თუმცა ამქვეყნის მშვენიერება არ არის წმინდა სიკეთე, რადგან ის შეიძლება ცდუნების, შეჯიბრისა და საიქიო სრულფასოვანი კონცენტრაციისგან გადახვევის მიზეზი გახდეს. შემდეგ მან ამის გასაგებად მაგალითი მოიყვანა და თქვა: გაზაფხულის მცენარეები და მათი სიმწვანე აჯადოვებს პირუტყვს, მაგრამ მათი გადამეტებული ჭამა შეიძლება მათთვის ფატალური გახდეს და სიკვდილამდე მიიყვანოს. თუმცა, პირუტყვი, რომელიც ჭამს ზომიერად, მაშინ, როცა მისი მუცელი გაივსება, მზისკენ მიეშურება, აღებინებს ან შარდავს, შემდეგ კი ისევ იწყებს ღეჭვას და საჭმელს ისევ ნელა მიირთმევს, სანამ კვლავ არ

გაძღება. როდესაც ამქვეყნის ქონება ჰგავს მწვანე და ტკბილ მცენარეს, შეიძლება მან გაანადგუროს ადამიანი ან თითქმის დაღუპოს, თუ მას ზედმეტად მოიხმარს, თუმცა, თუ ადამიანი მას მხოლოდ აუცილებელი საჭიროებისთვის და ზომიერად მოიხმარს, და ის მისთვის საკმარისია და ჰალალის გზით არის მოპოვებული, მაშინ ეს ქონება არ ავნებს, ეს ქონება საუკეთესო მეგობარია მუსლიმისთვის, თუ იგი მისგან გასცემს მშიერებისთვის, ობოლებისთვის და მოგზაურებისთვის, ვინც მას სამართლიანი გზით მიიღებს, ალლაჰი მასში ბარაქას მისცემს, ხოლო ვინც მას არასწორი გზით მოიპოვებს, ის ჰგავს იმ ადამიანს, რომელიც ჭამს, მაგრამ არასდროს ძღება. ეს ქონება კი განკითხვის დღეს მის წინააღმდეგ მოწმედ იქცევა.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/4180